

Beszámoló

Tisztelt Communitas Alapítvány! Tisztelt bizottság! Szeretném megköszönni a belém fektetett bizalmat, és a lehetőségeket, ami ezzel az ösztöndíjjal járt. Az elmúlt évben lehetőségem nyílt a kreatív munkára, a fejlődésre, pályázati összeg pedig nagy segítségemre volt az egyéni előadásom létrehozásában. A bemutatót május-júniusra tervezem, de rengeteg anyag gyűlt már össze, amikre a következőkben fogok kitérni.

Az elődást, ami az ötödéves színészmesterség vizsgám keretein belül készül, Boris Vian regénye nyomán állítottam volna színpadra. Az elmúlt évben sokszor átgondoltam, mit is akarok én mondani ezzel az előadással, mi az alaptézis, és arra jutottam, hogy muszáj lesz személyesebbé tegyem a történetet, hisz másképp nem tudok hitelesen azonosulni a problémával. A kisregényből készítettünk egy 4 oldalas szöveggönyvet a dramaturggal, amit el is kezdtem tanulni, de a rendezővel való konzultálások során kiderült, hogy sokkal nehezebb érvényes problémát találni a történetben, mint gondoltuk.

Innen indult a gondolat, hogy a történetet saját élményekkel bővítsük, monológokkal színezzük, személyes problémáikat vigyék színre, és egy álomszerű, belső világot teremtsünk, ami betekintést nyer egy fiatal felnőtt problémáiba, kapcsolatába a szüleivel, a szerelmeivel, kétségeibe és megoldásaiba. A szereplő nem „én” lennék, sokkal inkább egy „elképzelt én”, aki ugyanazokkal a gondokkal küzd, kérdései vannak maga és a világ felé, kétségei vannak tetti, döntései felől. Az előadás egyik legfontosabb eleme a tánc lenne, amit már egy jó barátom segítségével ki is dolgoztunk, erről tudok képekkel is szolgálni.

Az előadást a 3g Színházban tervezzük megvalósítani, amelynek csapatával már a tavaly is közreműködtünk a rendező, Demeter Mark Christopher ötödéves rendezésvizsgájában. Az ottani tér lehetőséget ad a bensőséges hangulat megteremtéséhez, kiváló fény és hangtechnikával rendelkezik, ami fontos részét képezi majd az előadásnak, mivel nagy hangsúlyt szeretnék fektetni a hang- és képi világra. Ebben segítségemre lesz egy kedves barátom, aki a kolozsvári Sapientia egyetemen végzett film és multimédia szakon, most pedig Poznanban tanul az Erasmus program keretén belül. Márciusban láttam Tomi Janežič rendezését Temesváron, az 1978 c.

előadást, ami nagy inspirációs forrást biztosított, főleg a színészi eszközvilág, az előadás hangulatának megtalálásában.

Az elmúlt évben lehetőségem volt a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház több előadásában is szerepelni, mint a társulat tagja, és bár erre nem térnék ki, nagy tervekkel és reménnyel haladok tovább, itt tervezem a jövőmet és mindent megteszek, ami tőlem telik, hogy a marosvásárhelyi közönség minőségi és sokszínű előadásokat láthasson. A készülő előadásom létrehozásában is ez az egyik legfőbb motivációm.

